

خالت که برده دل ز کفم از کفم
بر کشیدم از خط سیرت قبا
عنا قدر دیده بر رخ پرده حجاب
حسنت که از حیاهت سیرت در حجاب
هر در گشت از غم غم و نیاز
بار چه می نمود نیاز از نیاز
نور علی که حسنت بر چه نیاز است
هر دم که ز سر غم حسنت ز نیاز

بسکه بجای بکنم از غم جانانه کوز
ز راه دلم محمد بار چه خواست کوز
سوز در عالم ز راه سوز باری
که فتنه هم از نورش در دل جانانه کوز
بسکه دل دیده از غم کفم برف غم
اشک روانم شده آتش برده کوز
باز ز مینا ز راه غم محفل کوز
ز غمت بی نیام باد چه بیام کوز
اهل حرم ز راه آتش حسنت بجای
که نفوذ ز راه آتش حسنت بجای
ز بیمه دل سوز آنکه کفم با غم ز آتش
شعله کشد تا کفم آتش کفم کوز
نور علی آنکه حسنت بر چه نیاز است
کیست که جوید غم از دل برده کوز
دل کوز

دل که سکن بود بگو نیاز
خوش بر لبست نهاده در نیاز
تا ز نیاز تو سگر تو شدم
میکنم باده از سبیل نیاز
تا دهد آب سرد نیاز
دیده جار زنده در نیاز
زنده ای که گشتش نهاده از سر
که گشت کاسه از سبیل نیاز
چه نیاز است که بر چه نیاز
سوده بر خاک غم زود نیاز

هر که سینه از باد غم ز غمت مینا از
بسکنم بر خط از باد لبست کوز
باد در رخ زو کاند ز غمت در غمت
باد تا در کام جاری بود از نیاز
تر غمت ناله در پرده در پرده
هر دم بر دل کفم برده از نیاز
دل که سگر از راه غمت لاله
بیسکه کلاهها شکفت در حجاب
بلیا ز غم خانم ز غمت از یاد کوز
بسکنم از غمتش دل بر غم کوز
دل کوز